

Zofia Szczygielska

"Tennessee Williams. Klęska sukcesu", Loney Glenn, Tłum. I. Sieradzki, "Dialog" nr 4 (1984) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 28/1-2 (95-96), 346

1985

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

GENOLOGIA POLSKA. Wybór tekstów. Wybór, oprac. i wstęp:
E. Miodońska-Brookes, A. Kulawik, M. Tatara. Warszawa
1983, PWN, ss. 547, zł 160,-

Antologia obejmująca zagadnienia genologiczne ma charakter komplementarny wobec części I podręcznika "Zarys poetyki". Stanowić może - zdaniem autorów - przygotowanie do świadomej lektury III tomu "Wstępu do nauki o literaturze" Stefanii Skwarczyńskiej i innych prac specjalistycznych. Zamieszczono teksty dotyczące ogólnej problematyki rodzajów i gatunków literackich (również ujętej w aspekcie historycznym) oraz kategorii podmiotu mówiącego, a także teksty zgrupowane w czterech wywoławczych hasłach: dramat, epika, liryka oraz gatunki publicystyczne, które prezentują podstawowe problemy poszczególnych rodzajów literackich. Nadto dwie rozprawy autorstwa J. Sławińskiego - przykłady analiz genologicznych. Tom zawiera bibliografię najważniejszych rozpraw i artykułów poświęconych genologii.

BP/95-96/43

K.G.

GLENN Loney: Tennessee Williams. Klęska sukcesu. Tłum.
I. Sieradzki. "Dialog" 1984 nr 4 s. 77-85.

Szkic krytyczny o twórczości z lat 60-ych i 70-ych Tennessee Williamsa koncentruje się na dorobku dramaturgicznym ocenianym zazwyczaj na tle jego wczesnych, znakomitych sztuk ("Tramwaj zwany pożądaniem", "Szklana menażeria"), które pozwoliły krytyce uznać go za jednego z najwybitniejszych pisarzy amerykańskich. Nadmierną surowość krytyki wobec późniejszych sztuk Williamsa traktuje autor jako "klęskę sukcesu" i próbuje zastosować miarę bardziej obiektywną wobec dorobku nieżyjącego już pisarza. Z perspektywy czasu analizuje poszczególne prezentacje sztuk, role aktorów, przyjęcie przeda-
wień przez publiczność i prasę fachową.

BP/95-96/44

Z.S.